

Som nummer 8 av 8 tette barn blei hun kanskje spesielt interessert i denne første fasen av livet. I skulpturene prøver hun å få fram hvordan barn kan være både sarte og sterke på en gang. Som beundrer av deres styrke, deres overlevelsesstrategier prøver hun å uttrykke deres lojalitet, ærlighet, det ekte. Får hun til det, synes hun nesten at hun klarer å skulpturere barnets stemme. Målet er at det skal bli rørende, ikke klissete.

Kanskje mer enn andre bronzeskulptører, stoler hun på den opprinnelige fargen bronse har. Både fordi hun liker den gløden, og fordi hun vil at uttrykket skal være så naturlig som mulig.

Men noen ganger velger hun patinering med en helt tydelig fargenyanse. Den lille utgaven av skulpturen som heter Little girl, har hun faktisk laga i to ulike patineringer, så kjolen blir enten rød eller hvit. Little girl i stor versjon vises fram for første gang i Holmsbustuene.

Noen av skulpturene støper hun også i materialet recin, som gjør skulpturen lettere og rimeligere. Recin er en slags marmorimitasjon og er betydelig rimeligere enn bronse. Uansett holder hun seg til EUs regelverk og lager maksimalt åtte eksemplarer av hver skulptur.

